

Nedsættelse af Bidragene indtil 16 β , hvorimod de andre Amters vedblivende skulle svare 48 β . Nu skal jeg ikke nægte, at Svendborg Amt er et af dem, der for en heel Deel af sit Areal kun vil have Ilden Interesse af Jernbanen. Smidlertid vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at medens det kan blive retfærdigt, naar den ærede Minister anvender vor § 3 til at gjøre Nedsættelse i Bidragene for Svendborg Amt, vil jeg ingenlunde kunne anerkjende, at en saadan almindelig Nedsættelse for Svendborg Amt til 16 β pr. Tde Hartkorn paa nogen Maade skulde kunne kaldes retfærdig. Svendborg Amt er ikke ganske uden Jernbane; der gaaer omtrent 2 Miil eller nøjagtig 1,88 Miil af den nyeste Jernbane derigjennem, men Expropriationsomkostningerne ved disse 2 Miil Jernbane have været 90,200 Rb., medens Expropriationsudgifterne i Assens Amtstuebistric, hvorigjennem der gaaer $4\frac{1}{2}$ Miil Jernbane, ikke have været høiere end 94,800 Rb. Det vil deraf sees, at det paa ingen Maade vil gaae an — selv om 1 Mk. pr. Tde Hartkorn vil af Svendborg Amt give noget Mere end $\frac{1}{8}$ mod Assens Amtstuebistric, fordi Svendborg Amt har noget mere Hartkorn — at nedsætte Bidraget pr. Tde Hartkorn for Svendborg Amt til $\frac{1}{8}$ af Bidraget pr. Tde Hartkorn for Assens Amtstuebistric, da Expropriationsudgifterne omtrent have været de samme. Med Hensyn til det af ærede andre Medlemmer under Nr. 2 stillede Forslag finder Udvalget, at uagtet det selvsølgelig fra det almindelige Fordelingsprincip har Mindre imod sig, indeholder det, som det synes os, et ikke retfærdigt yderligere Brud paa Grundsætningen i Loven af 1861, idet det ikke giver Regjeringen den fulde Erstatning for Halvdelen af Udlæget. Forslaget under Nr. 4, at Middelfart aldeles intet Bidrag skal give, finder Udvalget heller ikke, at der kan være særlig Grund til at gaae ind paa. Det forekommer os allerede at være en ikke saa ringe Smødekommene, naar man nedsætter Bidraget for Middelfart til det Halve af, hvad der ellers svares. Forslaget under Nr. 5, hvorefter Spørgsmaalet om Erstatning for Expropriationsudgifterne ved Esbjerg Havneanlæg skulde falde bort af denne Lov, mener Udvalget heller ikke at kunne tiltræde, idet det

jo ved Loven iaar om Esbjerg Havneanlæg foreskrives, at Expropriationsudgifterne skulle afholdes i Medfør af § 5 af Lov af 1861, og det saa synes naturligt, at det kommer med ind her. Men i ethvert Fald maa det undre os, at de to ærede Medlemmer, der have stillet dette Forslag, saa ikke i Forbindelse dermed have stillet Forslag om, at Den Fjand, og de andre mindre Der der, skulle være frie for at bide Bidrag til Expropriationsudgifterne, thi Grunden til, at man ikke har undtaget Fjand, medens man undtager de fleste andre Der omkring Sjælland og Fyen, er netop, at man mener, at ved Esbjerg Havn vil Fjand have en Binding, medens den visse ikke kan siges af Jernbaneanlægget at have større Binding, end de andre Der omkring ved Rysten ville have. Vedtagelsen af de under Nr. 6 og Nr. 10 stillede Forslag kan efter Udvalgets Formening ikke medføre nogen Forstyrrelse i Lovudkastets Hovedtanke, og Udvalget vil derfor tillade sig ganske at henstille, hvorledes det høje Thing vil forholde sig med Hensyn til at antage de deri nedlagte Grundsætninger, men det forekommer os dog, at hvis Hovedgrundsætningen i Nr. 6, nemlig at der skal skee en bestemt i Loven foreskrevet Fordeling mellem Eier og Bruger uden Hensyn til afsluttede Contracter, skal gjennemføres, maatte selve dette Forslag vedigeres paa en ganske anden og mere omfattende Maade, end her er Tale om. Vi have tidligere hadt Tilfælde, hvor et lignende Princip er blevet anvendt, nemlig i Loven af 21de Marts 1864 om Krigsstaten, og det synes naturligt, at en lignende Anvendelse, som der er gjort, var den, som burde gjøres, naar Sagen overhovedet skal fremmes. Udvalget har meent, at denne Sag nærmest vilde ligge imellem selve Thinget og Ministeren. Ved Forslaget under Nr. 10 er det Samme Tilfælde, idet det ganske foreligger som en Sag imellem Ministeren og Thinget; der er ikke nogen Grund til, at Udvalget skulde bestride, at det kunde optages i Loven, uagtet man finder, at det jo rimeligvis, ikke for en lang Fremtid, vilde have nogen synbarlig Betydning; imidlertid skulde man dog mene, at Underændringsforslaget under Nr. 9, nemlig at Tilbageerstatning skulde skee for hver Landsdeel for sig, ikke turde være helbig af den